

2. Oceny stanu dziecka, o którym mowa w ust. 1, dokonuje:

- 1) wojewódzka poradnia wychowawczo-zawodowa,
- 2) wojewódzka przychodnia (specjalistyczny zespół opieki zdrowotnej) matki i dziecka.

Oceny tej dokonuje się również na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

§ 16. Jeżeli dziecko umieszczone w rodzinie zastępczej otrzymuje rentę rodzinną, stawkę przysługującą mu pomocy pieniężnej zmniejsza się o połowę tej renty, bez dodatków: rodzinnego, pielęgnacyjnego i dla sierot zupełnych.

§ 17. 1. Terenowy organ administracji państwowej właściwy dla miejsca zamieszkania rodziny zastępczej wypłaca tej rodzinie, po zawarciu z nią umowy o pomocy pieniężnej, o której mowa w § 12 ust. 2, jednorazowy zasiłek pieniężny w wysokości 190% wynagrodzenia, o którym mowa w § 13.

2. Rodziny zastępcze, którym nie przysługuje zasiłek rodzinny na dziecko umieszczone w tej rodzinie, otrzymują dodatkową pomoc pieniężną w wysokości zasiłku rodzinnego wypłacanego osobom zatrudnionym w gospodarce społecznej.

3. Rodziny zastępcze pobierające zasiłek rodzinny niższy od zasiłku rodzinnego wypłacanego

osobom zatrudnionym w gospodarce społecznej otrzymują dodatkową pomoc pieniężną w wysokości uzupełniającej do kwoty zasiłku rodzinnego wypłacanego osobom zatrudnionym w gospodarce społecznej.”;

3) w § 21:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Miesięczna opłata ponoszona przez rodziców jest równa miesięcznej pomocy dla rodziny zastępczej, w której umieszczono dziecko, określonej w § 13 i 14.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli obowiązek alimentacyjny obciąża jednego z rodziców, w stosunku do drugiego ustala się odpłatność w wysokości dwukrotnie niższej od określonej w ust. 3.”;

4) skreśla się § 22;

5) w § 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość opłat rodziców ustala terenowy organ administracji państwowej właściwy dla ich miejsca zamieszkania.”;

6) w § 24 wyrazy „osób zobowiązanych do odpłatności” zastępuje się wyrazami „rodziny zastępczej, w której to dziecko zostało umieszczone”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 1 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

104

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 marca 1990 r.

w sprawie opłat drogowych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. a) i b) oraz pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłatę za przejazd w czasie każdego jednorazowego pobytu na obszarze Polski autobusu zarejestrowanego za granicą ustala się jako iloczyn kursu dolara USA według obowiązującej w dniu ustalania opłaty tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego i wskaźnika przeliczeniowego, określonego w ust. 2.

2. Wskaźniki przeliczeniowe wynoszą:

Lp.	Liczba miejsc siedzących w autobusie, łącznie z przyczepą	Wskaźnik przeliczeniowy
1	do 15	4,5
2	od 16 do 30	9,0
3	od 31 do 50	15,3
4	powyżej 50	17,8

§ 2. 1. Opłatę za przejazd w czasie każdego jednorazowego pobytu na obszarze Polski samochodu ciężarowego zarejestrowanego za granicą ustala się jako iloczyn kursu dolara USA według obowiązującej w dniu ustalania opłaty tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego i wskaźnika przeliczeniowego, określonego w ust. 2.

2. Wskaźniki przeliczeniowe wynoszą:

Lp.	Ładowność samochodu ciężarowego, łącznie z przyczepą i naczepą	Wskaźnik przeliczeniowy
1	do 10 t	60,8
2	ponad 10 do 15 t	91,0
3	ponad 15 do 20 t	116,5
4	ponad 20 do 25 t	177,0
5	ponad 25 t	227,8

3. Opłaty określone w ust. 1 pobiera się również w przypadku, gdy przyczepa (naczepa) jest zarejestrowana w państwie innym niż państwo rejestracji samochodu ciężarowego.

4. W razie wykonywania przewozów pojazdem samochodowym, którego wymiary z ładunkiem lub bez ładunku albo nacisk osi lub ciężar przekraczają dopuszczalne normy określone w przepisach o ruchu drogowym, opłaty ustalone zgodnie z ust. 1 i 2 podwyższa się o kwotę stanowiącą iloczyn kursu dolara USA według obowiązującej w dniu ustalania opłaty tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego i następujących wskaźników przeliczeniowych:

- 1) 29,3 — za każdy rozpoczęty metr długości ponad dopuszczalną długość,
- 2) 36,5 — za każde przekroczenie o 10 cm wysokości pojazdu samochodowego ponad 4,0 do 4,5 m włącznie,
- 3) 70,8 — za każde przekroczenie o 10 cm wysokości pojazdu samochodowego ponad 4,5 m,
- 4) 36,5 — jeżeli szerokość pojazdu samochodowego wynosi ponad 2,5 do 3,2 m włącznie,
- 5) 72,8 — jeżeli szerokość pojazdu samochodowego wynosi ponad 3,2 do 4,5 m włącznie,
- 6) 145,8 — jeżeli szerokość pojazdu samochodowego wynosi ponad 4,5 m,
- 7) 108,3 — jeżeli nacisk osi pojedynczej wynosi ponad 10 do 12 t albo jeżeli nacisk jednej osi składowej osi wielokrotnej wynosi do 2 t włącznie powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych,
- 8) 216,5 — jeżeli nacisk osi pojedynczej wynosi ponad 12 do 15 t albo jeżeli nacisk jednej osi składowej osi wielokrotnej wynosi od 2 do 5 t włącznie powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych,
- 9) 433,3 — jeżeli nacisk osi pojedynczej wynosi ponad 15 t albo jeżeli nacisk osi składowej osi wielokrotnej wynosi ponad 5 t powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych,
- 10) 30,3 — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu pojedynczego wynosi do 3 t włącznie albo jeżeli przekroczenie masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi do 5 t włącznie,
- 11) 60,8 — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu pojedynczego wynosi od 3,1 do 5 t włącznie albo jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi od 5,1 do 10 t włącznie,
- 12) 121,5 — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu pojedynczego wynosi ponad 5 t albo jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi od 10,1 do 20 t włącznie,

- 13) 253,0 — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi od 20,1 do 40 t włącznie,
- 14) 506,0 — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi ponad 40 t.

5. W razie jednoczesnego przekroczenia więcej niż jednego parametru, opłatę pobiera się za każde przekroczenie oddzielnie.

§ 3. 1. Opłaty, o których mowa w § 1 i 2, wymierzają i pobierają:

- 1) Zarząd Zrzeszenia Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce — podczas dokonywania czynności związanych z dopuszczeniem do wykonania międzynarodowego przewozu drogowego na obszarze Polski,
- 2) graniczne organy celne — w pozostałych przypadkach podczas przekraczania granicy Państwa.

2. Przeliczenie opłaty na walutę płatności następuje zgodnie z ustaleniami tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego.

§ 4. 1. Organy celne oraz Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce odsprzedają bankom dewizowym wpływ w walutach obcych pobrane z tytułu opłat drogowych. Banki dewizowe przekazują po 2% równowartości wpływów w walucie polskiej na rachunki tych jednostek, a pozostałą część — na rachunek funduszu rezerwowego Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych.

2. Środki finansowe odpowiadające 2% kwot pobranych opłat, o których mowa w ust. 1, otrzymywane przez organy celne, są przeznaczone na finansowanie zadań ustawowych realizowanych przez te organy, natomiast środki otrzymywane przez Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce przeznaczają się na finansowanie jego działalności statutowej.

§ 5. 1. Opłaty za przejazdy pojazdów samochodowych (z przyczepami lub bez przyczep) zarejestrowanych w kraju, o gabarytach i ciężarze przekraczających dopuszczalne normy określone w przepisach o ruchu drogowym, ustala się jako iloczyn liczby kilometrów przebiegu, ceny litra etyliny E-94 obowiązującej w dniu ustalania opłaty oraz następujących wskaźników:

Wysokości opłat zaokrągla się do 100 zł

Lp.	Wyszczególnienie	Wskaźnik
1	Przy przekroczeniu dopuszczalnej łącznej długości pojazdu z ładunkiem, za każdy rozpoczęty metr długości ponad dopuszczalną długość	0,06
2	Przy przekroczeniu dopuszczalnej łącznej wysokości pojazdu z ładunkiem:	
	1) do 0,50 m	0,12
	2) za każde dalsze przekroczenie o 10 cm ponad 0,50 m wskaźnik wzrasta o	0,24

Lp.	Wyszczególnienie	Wskaźnik
3	Przy przekroczeniu dopuszczalnej szerokości łącznej pojazdu z ładunkiem: 1) do 0,70 m 2) od 0,71 do 2,00 m 3) powyżej 2,00 m	0,09 0,18 0,36
4	Przy przekroczeniu: 1) nacisku osi pojedynczej ponad 10 do 12 t albo 2) nacisku jednej osi składowej osi wielokrotnej do 2 t powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych	0,15
5	Przy przekroczeniu: 1) nacisku osi pojedynczej ponad 12 do 15 t albo 2) nacisku jednej osi składowej osi wielokrotnej od 2 do 5 t włącznie powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych	0,30
6	Przy przekroczeniu: 1) nacisku osi pojedynczej ponad 15 t albo 2) nacisku osi składowej osi wielokrotnej ponad 5 t powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych	0,90
7	Przy przekroczeniu dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu: 1) pojedynczego: a) do 3 t b) od 3,1 do 5 t c) ponad 5 t 2) członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy: a) do 5 t b) od 5,1 do 10 t c) od 10,1 do 20 t d) od 20,1 do 40 t e) ponad 40 t	0,06 0,12 0,24 0,06 0,12 0,30 0,60 1,20

2. W razie jednoczesnego przekroczenia więcej niż jednego parametru, opłatę pobiera się za każde przekroczenie oddzielnie.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pobiera organ administracji państwowej, który wydał zezwolenie na przewóz ładunków o masie lub gabarytach przekraczających dopuszczalne normy albo przejazd pojazdu nienormatywnego.

4. W razie stwierdzenia dokonywania przewozu ładunków o masie lub gabarytach przekraczających dopuszczalne normy albo przejazdu pojazdu nienormatywnego bez zezwolenia lub niezgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu, pobiera się opłaty, o których mowa w ust. 1, podwyższone o 200%. Opłaty te pobiera zarząd drogi, na którego obszarze działania dokonano kontroli przewozu.

§ 6. Opłaty, o których mowa w § 5 ust. 1 i 4, przeznacza się na dochody:

- 1) funduszu rezerwowego dyrekcji okręgowych dróg publicznych — jeżeli chodzi o opłaty pobrane przez te jednostki,
- 2) funduszu rezerwowego Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych — jeżeli chodzi o opłaty pobrane przez tę jednostkę,
- 3) właściwych rad narodowych — jeżeli chodzi o opłaty pobrane przez terenowe organy administracji państwowej.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1986 r. w sprawie opłat drogowych (Dz. U. Nr 48, poz. 238 i z 1988 r. Nr 14, poz. 102).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

105

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 marca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie świadectw pracy i opinii.

Na podstawie art. 98 § 7 pkt 1 i 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1974 r. w sprawie świadectw pracy i opinii (Dz. U. Nr 45, poz. 269 i z 1989 r. Nr 49, poz. 271) po § 7a dodaje się § 7b i 7c w brzmieniu:

„§ 7b. Zakład pracy jest obowiązany zamieścić w świadectwie pracy informację o wysokości wynagrodzenia pracownika, ustalonego zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. Nr 75, poz. 446 i z 1990 r. Nr 9, poz. 57).

§ 7c. W świadectwie pracy pracownika, z którym został rozwiązany stosunek pracy z przyczyn określonych w art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 i Nr 10, poz. 59), zwanej dalej „ustawą”, zakład pracy jest obowiązany zamieścić ponadto informację o:

- 1) rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn określonych w ustawie,